

Μια δύσκολη τριετία για τη χώρα μας. Διαβάστε προσεκτικά [εδώ](#) και [εδώ](#) τα γεγονότα και τις πηγές για την Κατοχή και την Αντίσταση. Συζητήστε στην ομάδα και προσπαθήστε να συνθέσετε ένα κείμενο, που να δίνει με συντομία τα σημαντικότερα σημεία αυτής της χρονικής περιόδου. Μπορείτε να πάρετε οτιδήποτε θεωρείτε σημαντικό με τη διαδικασία Αντιγραφή-Επικόλληση. Μπορείτε ακόμη να επιλέξετε και κάποιες φωτογραφίες, που θεωρείτε αντιπροσωπευτικές. Αν κάποια λέξη σας δυσκολεύει ιδιαίτερα, χρησιμοποιήστε το λεξικό σας. Μην ξεχάσετε να αναφέρετε τα συναισθήματά σας.

Η Κατοχή

Στις 27 Απριλίου [οι Γερμανοί εισήλθαν σε μια σχεδόν άδεια Αθήνα](#), αφού οι κάτοικοι έμειναν πεισματικά κλεισμένοι στα σπίτια τους. Η ύψωση της ναζιστικής σβάστικας στην Ακρόπολη σηματοδότησε την αρχή της γερμανικής κατοχής. Διόρισαν κυβέρνηση "κουϊσλινγκς" με πρώτο πρωθυπουργό το Γεώργιο Τσολάκογλου, το στρατηγό που υπέγραψε τη συνθηκολόγηση. Με την πτώση της Κρήτης, σημειώθηκε η ολοκληρωτική κατάληψη της χώρας από τους Γερμανούς, που επέβαλαν τη "Νέα Τάξη", που σήμανε τη συσσώρευση εξαιρετικών δεινών και δοκιμασιών για τον ελληνικό λαό. Η Ελλάδα περιήλθε σε τριπλή κατοχή, αφού διαμοιράστηκε ανάμεσα στους Γερμανούς, Ιταλούς και Βουλγάρους. Οι Γερμανοί κράτησαν τα 2/3 του Έβρου, την κεντρική και ανατολική Μακεδονία, κάποια νησιά του Αιγαίου, την Αττική και την Κρήτη. Στην Ιταλία περιήλθε η υπόλοιπη Ελλάδα. Στη Βουλγαρία παραχωρήθηκε μια ζώνη ανάμεσα στο Στρυμόνα και το Νέστο, που αργότερα επεκτάθηκε ως την Αλεξανδρούπολη, καθώς και τα νησιά Θάσος και Σαμοθράκη. Από τα κορυφαία δείγματα της βουλγαρικής θηριωδίας υπήρξαν τα γεγονότα της Δράμας, η ομαδική εκτέλεση από τους Βουλγάρους 3000 πατριωτών στο Δοξάτο και τα άλλα χωριά, προς καταστολή της αυθόρμητης εξέγερσης και κατάλυσης των βουλγαρικών αρχών κατοχής, στις 28 και 29 Σεπτεμβρίου του 1941. Στην Ήπειρο, συμμορίες Αλβανών, εξοπλισμένων από τους Ιταλούς, τρομοκρατούσαν την ύπαιθρο ενώ οι Ιταλοί προχώρησαν στην ίδρυση αυτόνομου "πριγκιπάτου" των Βλάχων στην Πίνδο. Στη γερμανική ζώνη η κατάσταση ήταν εξίσου απελπιστική. Οι τιμές της εποχής ήταν πολύ υψηλές. Οι άνθρωποι τότε δεν μπορούσαν να δουλέψουν για να βγάλουν λεφτά, κάτι που μας θυμίζει την εποχή της κατάκτησης της Ελλάδας από τους Ρωμαίους. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο συνολικός φόρος αίματος του ελληνικού λαού στην περίοδο της Κατοχής τόσο από την πείνα και τις ποικίλες κακουχίες όσο και στο βωμό του απελευθερωτικού αγώνα συνολικά ξεπέρασε τον αντίστοιχο κάθε άλλου λαού της κατεχόμενης Ευρώπης.

Η Αντίσταση

Από την πρώτη κιόλας στιγμή της Κατοχής, ο ελληνικός λαός προέβη σε αυθόρμητες πράξεις αντίδρασης, ατομικά και συλλογικά, που εξέφραζαν βούληση αντίστασης, η οποία δεν άργησε να εκδηλωθεί και σε οργανωμένα σχήματα, με την ίδρυση των αντιστασιακών οργανώσεων από το φθινόπωρο του 1941. Από τις πρώτες τέτοιες ενέργειες, και κορυφαία για τη συμβολική της αξία, αποτέλεσε η υποστολή από την Ακρόπολη και καταστροφή της ναζιστικής σβάστικας από δυο νεαρούς φοιτητές, το Μανόλη Γλέζο και το Λάκη Σάντα, το Μάιο του 1941. Μια άλλη δυναμική αντιστασιακή ενέργεια του πρώτου εκείνου διαστήματος αποτέλεσε η ανατίναξη του αρχηγείου της Ε.Σ.Π.Ο., μιας οργάνωσης Ελλήνων φιλοναζιστών, από την Π.Ε.Α.Ν. που είχε ως αρχηγό τον αξιωματικό της Αεροπορίας Κ. Περρίκο. Στην αντίσταση κατά της ξένης κατοχής, που έλαβε

τεράστιες διαστάσεις και ποικίλες μορφές, πήρε μέρος η πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Άνθρωποι κάθε ηλικίας, ιδιότητας, κοινωνικής και πολιτικής ένταξης, σε πόλεις και ύπαιθρο μετείχαν στον αγώνα. Πρωτοπόρα και εντυπωσιακά άφοβη και δυναμική αποδείχτηκε η [νεολαία](#), μαζικότερη και δυναμικότερη οργάνωση της οποίας υπήρξε η Ε.Π.Ο.Ν. Ιδιαίτερα δυναμική και πρωτοφανής για την ελληνική πραγματικότητα ήταν η δράση που ανέπτυξαν οι [γυναίκες](#) όλων των ηλικιών, και στην Αθήνα και στην ύπαιθρο, συμμετέχοντας σε κάθε είδους αντιστασιακή κινητοποίηση ως και στον ένοπλο αγώνα.